

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. H. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **P. H. T. T.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2016, č. j. 1 A 63/2015 - 69,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce M. H. N. (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 7. 4. 2016, č. j. 1 A 63/2015 - 69, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2015, č. j. CPR-13934-8/ČJ-2015-930310-V234, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 28. 3. 2015, č. j. KRPA-432888-44/ČJ-2014-000022. Tímto rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění s tím, že doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok, a doba k vycestování byla stanovena do 20 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Stěžovatel podal proti uvedenému rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil tím, že nutnost opuštění území České republiky by pro něj znamenalo zásadní újmu, násobenou znemožněním účasti na soudním řízení. Jiným osobám nemůže vzniknout prakticky žádná újma a přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Naopak je veřejným zájmem, aby byla zachována práva stěžovatele, zejména právo na spravedlivý proces. Přiznání odkladného účinku je nezbytné i proto, že se do této situace dostal na základě protiprávního postupu soudu. V případě nuceného opuštění České republiky bude také nucen vynaložit značné náklady a bude vytržen ze svého domovského prostředí.

Žalovaný navrhl, aby nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Odůvodnění zásahem do práva cizince na spravedlivý proces nemůže být užito jako obecného nástroje pro další legalizaci pobytu cizince na území České republiky. Přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy. Má-li být vyhoštění účinným opatřením, musí nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Další legalizací pobytu je bezdůvodně prodlužována doba pobytu, během které chtějí dosáhnout aplikace ust. § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Kasační stížnost nemá podle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu dospěl k závěru, že v důsledku výkonu žalobou napadeného rozhodnutí by byl stěžovatel nucen opustit území České republiky. Tuto újmu považuje Nejvyšší správní soud za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti; žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25). Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 – 25, všechna uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V důvodech rozhodnutí o správním vyhoštění Nejvyšší správní soud neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo kolidovat s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2016

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu